

PRICE RISK MANAGEMENT IN THE THAI SUGAR INDUSTRY

Pollasit Wattanavong*

Assumption University of Thailand

Abstract

This research studied the risk management of price volatility for sugar in Thailand, due to intense competition from other countries. It considers four hedging instruments and explores which are used (if any) and the criteria used to select these. Data was collected from the owner or manager in 47 Thai sugar mills. The data was analyzed using arithmetic mean, median, mode, interquartile range, and standard deviation.

The findings revealed that a 'futures contract' hedge was used by 14 of the 47 sugar mills. This can reduce the price risk, obtain the highest price, achieve sales targets and control production cost. Of the four decision-making criteria for selecting each of the four hedges, the 'set up cost premium' criterion was most favoured.

The 33 mills that did not use hedging made that decision due to the high initial hedging cost. The risk management strategy used by these very experienced owners and managers was to monitor many factors which affect price, such as demand and supply, world market stock, natural disasters, changes in government policy, climate change, activities of speculators, and currency exchange rates.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการบริหารความเสี่ยงของความผันผวนทางด้านราคาน้ำตาลในประเทศไทย ที่มีสาเหตุมาจากภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากประเทศอื่น โดยพิจารณาถึง 4 เครื่องมือที่ใช้ในการป้องกันความเสี่ยง และทำการสำรวจตรวจสอบว่ามีการใช้เครื่องมือใดบ้าง มีกฎเกณฑ์ใดเพื่อเลือก และใช้เครื่องมือเหล่านั้น ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้เก็บข้อมูลจากเจ้าของ หรือผู้จัดการโรงงานผลิตน้ำตาล ทั้งสิ้น 47 แห่ง วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต มัธยฐานฐานนิยม พิสัยอินเตอร์ควอไทล์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษาพบว่า โรงงานผลิตน้ำตาล 14 แห่ง จาก 47 แห่ง ใช้สัญญาการซื้อขายล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการป้องกันความเสี่ยง เนื่องจากสามารถลดความเสี่ยงทางด้านราคา ได้ราคาที่สูงที่สุด ยอดขายเป็นไปตามเป้าหมาย และสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ สำหรับ 1 ใน 4 กฎเกณฑ์ ขอบที่นิยมใช้ในการตัดสินใจเลือกเครื่องมือ คือ การตั้งต้นทุนที่มีคุณภาพสูง สำหรับ 33 โรงงานผลิต ไม่ได้เลือกใช้การป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน เนื่องจากการป้องกันความเสี่ยงมีต้นทุนที่สูง ดังนั้น กลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงที่ทางโรงงานเลือกใช้คือ ประสิทธิภาพของเจ้าของโรงงาน หรือผู้จัดการโรงงาน โดยจะพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้า เช่น ปัจจัยทางด้านอุปสงค์ และอุปทาน ตลาดผลิตภัณฑ์สินค้าโลก ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงนโยบายภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ การเคลื่อนไหวของนักเก็งกำไร และ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

---

*This is a much condensed version of Mr. Wattanavong's dissertation in part fulfillment for the degree of MSc awarded him by Assumption University.